

Arrest

nr. 248 823 van 9 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 oktober 2019 *“tot verlenging van de termijn op een bevel om het grondgebied te verlaten”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUNDAHL, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 maart 2019 is verzoekster het voorwerp van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 26 maart 2019 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster op 25 april 2019 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 14 augustus 2019 dient verzoekster tevens bij faxpost een verzoekschrift in om

bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Deze vordering wordt door de Raad op 19 augustus 2019 bij arrest nr. 225 014 verworpen. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing wordt door de Raad op 29 augustus 2019 bij arrest nr. 225 348 verworpen.

1.2. Naar aanleiding van een politiecontrole op 9 augustus 2019 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster op 14 augustus 2019 bij faxpost een verzoekschrift in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen bij de Raad, die op 19 augustus 2019 bij arrest nr. 225 013 de vordering verwerpt. Op 19 augustus 2019 dient verzoekster een beroep tot nietigverklaring in tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 9 augustus 2019. Bij arrest nr. 231 484 van 20 januari 2020 verwerpt de Raad het beroep.

Op 9 augustus 2019 legt de gemachtigde tevens een inreisverbod van drie jaar op (bijlage 13sexies), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Het hiertegen ingediende beroep wordt door de Raad op 20 januari 2020 bij arrest nr. 231.485 verworpen.

1.3. Op 8 oktober 2019 neemt de gemachtigde een beslissing tot verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 augustus 2019. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...)

Een nieuwe termijn van 08/10/2019 tot 07/11/19. Om middernacht wordt O.J. toegestaan het grondgebied te verlaten. 08 OKT. 2019 FOD Binnenlandse Zaken Centrum voor Illegalen Brugge Zandstraat 150 8200 Brugge Y. R. Centrumdirecteur

(...)”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dat de bestreden beslissing “*strikt genomen*” een stempel is die werd aangebracht op de bijlage 13septies van 9 augustus 2019 op het moment dat verzoekster in vrijheid werd gesteld. Verzoekster voert aan dat de verlenging van de termijn voor vrijwillig vertrek een administratieve rechtshandeling uitmaakt die verzoekster verplicht om voor 7 november 2019 het grondgebied te verlaten. Zij stelt dat deze terugkeermaatregel een aanvechtbare beslissing uitmaakt.

De Raad benadrukt dat, om ontvankelijk te zijn, een annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing. In de memorie van toelichting bij de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt gesteld dat voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft, te weten: “*een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of toestand dan wel zodanige wijziging te beletten*” (Parl.St. Kamer, 2005-2006, DOC 51 2476/001, 92).

Op 19 augustus 2019 dient verzoekster een beroep tot nietigverklaring in tegen bevel om het grondgebied te verlaten van 9 augustus 2019. Bij arrest nr. 231 484 van 20 januari 2020 verwierp de Raad het beroep. De toekenning van een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten is slechts een uitvoeringsmodaliteit van voorgenoemd bevel. De Raad stelt vast dat de thans bestreden beslissing de rechtstoestand van verzoekster ongewijzigd laat. Er dient te worden geconcludeerd dat het onderhavige beroep niet gericht is tegen een aanvechtbare beslissing. De advocate van verzoekster verklaart ter terechtzitting het hiermee niet eens te zijn; zij brengt daarmee echter nog geen argumenten aan die deze zienswijze kunnen wijzigen.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT